

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Jonstoni Historia Naturalis

Historiae|| Natvralis|| Dell|| Serpentibvs|| Libri Dvo.||

Jonston, Jan

Heilbronnae, MDCCCLVII.

VD18 90529200

Illustration: Tab. X. Draco bipes apteros captus in Agro Bononiensi [...]

urn:nbn:de:gbv:45:1-11078

*Draco bipes apteros captus in
Agro Bononiensi.*

*Draco alatus Apes
ex Greuino Aldro.*

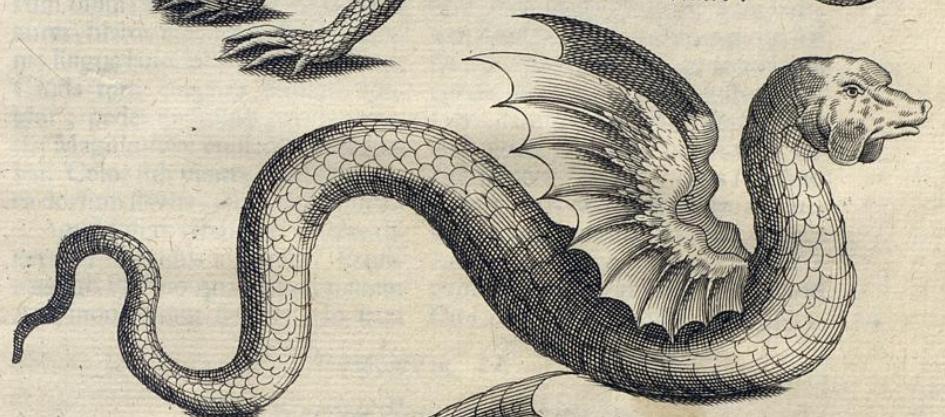
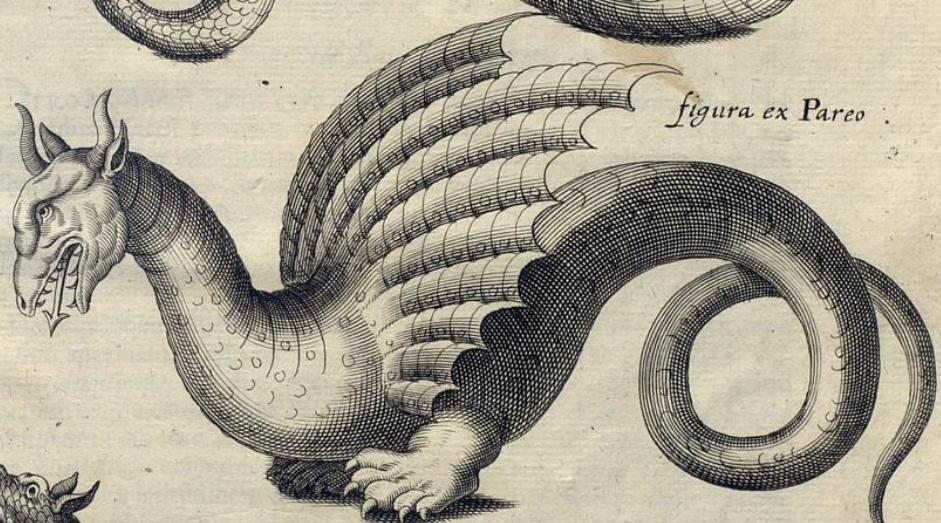

figura ex Pareo.

Draco Aethiopicus

*Ambrof.
Hist. ser.
pent. l. 2.
c. 4.
Cardan.
de subt. l. 9.*

rus ex amico accepit, septiceps. Altera est Equitis de Corneto. Allatam A.C. 1530. mense Ianuario, Venetias ex Turcia totidem capitum, Regique Gallorum oblatam, icon testis est. Visa ibidem non multis abhinc annis bipes, sex unguibus armata, ut Ambrosinus reliquit. Lato valde corpori, septem artificio singulari formata capita, annexa erant. Cardani illa, quam Meona Pisanius fictitiam sectione comperit; medium Caput longius et crassius gerebat, viperarum omnia aemulabatur. Oculi post aures, hiatus maximus, dentes canini; lingua lati, Colla maculosa erant. Cauda toro corpore dimidio longior; pedes unguibus parvis armati. Magnitudine cuniculum aequabat. Color sub ventre candidus, circa dorsum flavus, seu viridi dilutus.

*Locus.
Virgil. Ae-
neid. l. 6.
Pausan.
Corinth. l. 2.*

Apud inferos stabulari Poëtae dixerunt, Virgilius in primis. Pausanias sub Platano quadam ad fontem Amymone altam scribit. In lacu

Lernaeo Argivis et Mycenis contermino vixisse, vulgaris est opinio.

Orthus.

Hesiodus Echidnae ex Typhone filiam fecit. Ex sordibus in Lernam conjectis, ibidemque putrescentibus, extitisse verisimile est.

Vel ipso afflato exitium attulisse, *Venenum.*

multi tradiderunt: sanguine infecta Herculis, qui eam superavit tela, exitialia fuisse, passim apud Poëtas occurrit. Toxicum veterum, quod quidam napellum, alii taxum, non nulli venenum Scythicum esse volunt, non facile dixerim. Linguam, si in illud incurras, inflammat, tussim sicciam, phrenitidem, et tremorem cordis excitat. Cutis adusta quasi, Corii flammae admoti instar, facile rumpitur. Aeger in ululatus et vociferationes solvitur, quas strictum in se videns ensem excitare consuevit. Remedium a Colocasia, panace Asclepio, Carne in primis cydoniorum, et sanguine hircino, quod apud Dioscoridem habemus, petitur.

PVNCTVM II.

De Dracone Bononiensi bipede.

*Ambrof.
Hist. Ser-
pent. l. 2.
cap. 5.*

Dracon hic Anno Christi 1572. III. Idus Martii primum in loco Malavolta sibilum edidit: post diem Ascensionis vero, juxta sepem apparuit, et a rustico currum et boves agente, qui eo viso ulterius progressi non audebat, hasta iecitus et interfecetus est.

Descriptionem ejus, verbis *Ambrosini* apponam. Admirabilis hic Draco, *inquit ille*, a capite ad extremitatem usque caudae erat duorum cubitorum: ab ore ad initium usque *latitudinis* corporeae dodrancum, hujusmodi partem adaequabat. Prope collum erat *latitudinis* duorum digitorum, et a capite ad primum usque et anteriorem pedem dodrantalis *longitudinis* et a primo pede ad eam usque partem, viperae assimilabatur. Et corpus in ea parte *latitudinis* sesquipalmaris, nimirum

sex digitorum visebatur. Posteriori partem torques albus exornabat, ad instar Naticis torquatae, vel instar Anatis sylvestris torquatae, quae Italica vulgo *Cesone* nuncupatur, vel tandem instar merulae alpestris torquatae, quae vulgo *Merla della collana* cognominabatur. Cæterum in hoc dracone torques non erat mutilus, ut in multis aliis animalibus observatur, sed absoluti circuli torquem integrabant. Supradorsum *squamæ* latae apparebant, aemulantes squamas Cyprini piscis Aristotelis, qui vulgo Raina appellatur. Major pars harum squamarum ad viriditatem tendebat: in quo aliquæ erant subrubrae, sed inter has quedam nigrescebant: hinc deprehensus est hoc animal ad genus Dracorum referendum esse: Propterea quod Dracones, ut plurimum, vivides effigiar soleant. Pars *alvi* Draconem proprie repraesentans squamis viridibus erat exornata. Si *pedes* contemplemur. Primum advertemus o

dum